

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Annus Iesu Christi M.D.IX. sancti Patris Benedicti MXX.IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

*Quid de
Capucini.*

Ita posterius ejusdem, ex minimo maximi Francisci Reverendi Patres Capucini, à nostris primum benevolè suscepti, adjuti & contra omnes novæ Reformationis adversarios propugnati sunt. Ut nihil de alijs memorem beneficijs, quæ cum isti, tum alij Ordines universi, & novissimi, pares tamen antiquis & primis facti, sanctissimæ JESU Societatis Patres, de quibus suo loco, à Benedictinis accipere, adeoque magno Religiosorum Patriarchæ Benedicto debere se, ultro confitentur.

*Quid de
Ordine Mi-
norum.*

Nunc vero, cujus gratia hæc compendio enumerata fuerunt de Ordine loquemur, qui dicitur *Minorum*, quem non minus, & sub ipsa initia, & hoc præfenti, quem tractamus, anno, quam alios omnes, quantis poterant beneficijs, nostri sibi, & Archiduci suo Benedicto, obstrictum volvere.

*S. Franci-
scus de Pa-
tris.*

Ejus INSTITUTOR alter fuit, non minus sanctitate secundus, quam cognominatione, ipsaque nominis felicitate. Franciscus iste quem à Patria Calabria Oppido Paulanum dixere, vir per omnia & ipse maximus, etiam cum MINIMUM sese dici & suos omnes voluit. Hic in Monasteriolo quodam, juris similiter Casinatis, vitæ Religiosæ rudimenta posuit. Inde Casinum secedens, rogata, patrum Casinensium ope & cura, in vicina solitudine sub Magisterio & directione eorundem, quatuor se ferè annis sanctè exercuit. Rursus Casinum conscendens, quasi petita ad tumulum Patriarchæ nostri licentia, & benedictione, atque inde discedens, paulo post sui Ordinis fundamenta jecit, & plurima è Regula nostra in suas Leges transtulit. Ita Nicolaus Montoia in Chronico ejusdem sacrae Religionis. Decessit superiore anno M. D. VII. Franciscus, non minus hoc ipso tempore, & post obitum quam in vita à nostris cultus, & in suis adjutus: cui hoc ipso anno in administrando universo Ordine, *Generalis*, ut vocant, *Corrector* successit beatæ memoriæ Franciscus Binetus, professione olim Benedictinus, Prior Monasterij S. Mamertini, qui de sui licentia Domini Abbatis, sanctissimo viro indissociabilis adhæsit, eique grandi merito, quo erat Zelo &

*Franciscus
Binetus no-
strus.*

eruditione in condendis Regulis fidei ac diligenti opera adstitit, æternis deinde meritis, cum alter à Francisco Ordinis Generalis esset, universo non tam præfuit quam profuit, & sacram illam Familiam mirificè promovit.

Estque non minus ad mutua Minorum ac Benedictinorum necessitudinis commendationem: eorundem Authoris & Parentis sanctissimi, primum omnium discipulum è nostris fuisse Bernardum Bucellium, Bucellij nostri Montserratensis, Novi Orbis primi Apostoli & Patriarchæ patrum, & ipsum Ejusdem Montis Serrati Religiosissimum Monachum, qui præter alia vitæ merita, sacram MINIMUM Familiam longè maximo merito demeruit, meritis ejusdem sacratissimi Ordinis fieri Proto Martyr; cum in Hispanias missus, illic pro Religione à Mauris cum socio occideretur. Videatur Nicolaus Montoia in Chronico citato, Antonius de Jeyes alijque.

*Bernardus
Bucellius.*

In Monasterio sacrae Insulae Lirienensis Monachum hoc anno proficitur veneranda memoria Dionysius Faucherius, vir Religione & eruditione maximus, Reformationis deinceps Benedictinæ, perditissimo hoc sæculo, promotor singularis, idem maximis Principibus multo nomine commendatissimus, ab ipsis Romana Ecclesiæ Cardinibus summo in pretio & respectu habitus, cujus merita suo loco celebrabimus. Ex Chronico Lirienensi.

*Dionysius
Faucherius.*

In Germania nostra celebratur ab eximijs vitæ meritis Antonius Levenius Ultrajectinus laudatissimus S. Matthiæ prope Treveros Abbas, & florentissima sub ipso Cænobij disciplina, extantque binæ Joannis Trithemij Epistolæ, altera Antonio inscripta, super laudibus Joannis Brachtij, & eximijs virtutibus, altera ad Eberhardum de campis, Encomiastica ejusdem Brachtij nuper defuncti, simulque Eberhardum quam simillimum deprædicantis.

*Antonius
Levenius
Abbas.*

ANNUS IESU CHRISTI M. D. IX.
sancti Patris Benedicti MXX. IX.

V Allumbrosana Congregationis nostræ, quamvis perpetua observantia, constans semper vigerit, san-

*Vallumbro-
sanorum
flos.*

sanctitas, alijs tamen atque alijs, ex Ordine nostro Congregationibus, pio certamine atque amulatione, alteram fervore superare, supremamque vitam perfectionem consequi satagentibus, & ipsa pari studio nunc concitata, pari inflammata desiderio, magis atque magis, tot tantisque aliorum exemplis exarsit. Celebratissimi rarioris opinione sanctitatis, ex eadem familia, mortalitati hoc ipso anno valedicentes, immortalibus accensi sunt, sanctus Angelus, vita & nomine verè Angelicus, & beatus Simeon, uterque in Principe Ordinis Archisterio Valle umbrosa Monachum professus. Fuit Angelus illusterrimo Lignorinorum Genere ortus, Florentinus patria, qui calcatis generosè sæculi honoribus & illecebris, sacrum vitam rigorem amplexus, liber spiritu ad summum perfectionis apicem conscendit. Beatissima Matris Virginis Angelorum Reginae longe studiosissimus gratiam ejusdem laudatissima ambitione, & mira in omni vita industria exambijt, aliòsque inter ab eadem acceptos favores, insignem sanè illum meruit, ut sub Elevatione sacrosancti Eucharistici Sacramenti, *DEI, ut fertur, gloriam intueretur.* Denique vitam sanctissimè exacta ad felicem immortalitatem hoc anno felicissimus evolavit, & quorum studia mortali in corpore pro virili imitabatur Angelorum choris associatus est, ætatis suæ anno octuagesimo, in Cænobio de Ripolistumulatus. Simeon in Monasterio primum sancti Salvij haud longè ab Urbe Florentina Monachum professus, inde ad sacram solitudinem Vallis Umbrosæ transijt, ubi sub Umbra pallij Gloriosæ DEI Genitricis requiescens, in somnum dulcissimæ resolutus contemplationis, nihil deinceps infelicis & insipientis mundi sapiens, insigni vitæ perfectione enituit. Excelluit præcipuè admiranda in gravissimis infirmitatibus patientia, cum varijs afflictionibus corporis in hac vita exercitari DEUM exorasset, & impetrasset, ne Purgatorij ignibus post mortem cruciaretur. Ita gratissimum cælo factus spectaculum, miraculum mundo patientiæ fuit. & quotidianum sese DEO holocaustum offerens, corpore solutus, rectissimo volatu ad immortalia gau-

F 3

dia concessit. Et hic quidem unius Cænobij, tam sero & præcipiti tempore, tamque turbato & misero sæculo duplex fructus, cælis illatus fuit, ut facile conjecteris, quantum alij talium exemplo, conatu pari profecerint, nihil ut dicam de Ordine universo & ejusdem tot reformatis eodem serè tempore tot Congregationibus, totque Cænobiorum millibus, quorum hoc ipso tempore in tanto sæculorum præcipitio, plurima diversas amplexa Reformationes [secundum naturam mortalium fragilitatem necessarias] numerum haud levem potentium, pro Ordine Advocatorum & Patronorum, cælo destinârunt. Annales Vallumbrosani &c.

Claudit sub hunc serè annum Apostolicos labores pulcherrimo fine Venerabilis Bueilius noster primus Novi Orbis Patriarcha, multorum millium conversione felicissimus, æternam suæ familiæ & Ordinis Monachici decus, vir non minus generis Nobilitate, quam singulari eruditionis & virtutis laude conspicuus, frater, nisi fallimur Francisci Bueillij live de Bueil Archiepiscopi Bituricensis, ex Abbate Plenipedenti, filij Jacobi de Bueil Comitis de Sancerre & Joannæ de Sainte, neposque ex fratre beatæ memoriæ Bernardi Bueillij, de quo anno superiore. Porro ex hac gente nobilissima Bueillia, præter proceres, qui summis Regni dignitatibus potiti sunt, fuit Ludovicus Vencientis Episcopus qui concilio Tridentino interfuit, & Harduius Episcopus Andegavensis, fundator Collegij sui nominis in Academia ejusdem Urbis.

Extinguitur hoc etiam anno, insigni Ordinis inter Pontifices eisdem sydus, Antonius Petrus de Narbona, Vabrensis sive Vabrincensis in Gallia Episcopus, qui ex Abbate Fontis Frigidij hujus pastor Ecclesiæ creatus Cathedralis & Episcopatus, insigni virtutum ornatu excoluit, magnique meritis sese commendabilem reddidit, magno cum moerore omnium bonorum, mortalibus præreptus, cui rursum ex Ordine nostro, & germanus quidem frater ejusdem Ludovicus de Narbona suffectus est, ex Monasterio Grandis sylvæ cujus Abbatem egit, assumptus. Videatur Claudius Robertus.

AN-

Movitur,
ven, Bueil-
lius Patri-
archa ame-
rica pri-
mus.

Antonius
Vabrincen-
sis Episco-
pus.

B. Angelus
Vallumbro-
sanus.

B. Simeon
Vallumbro-
sanus.